

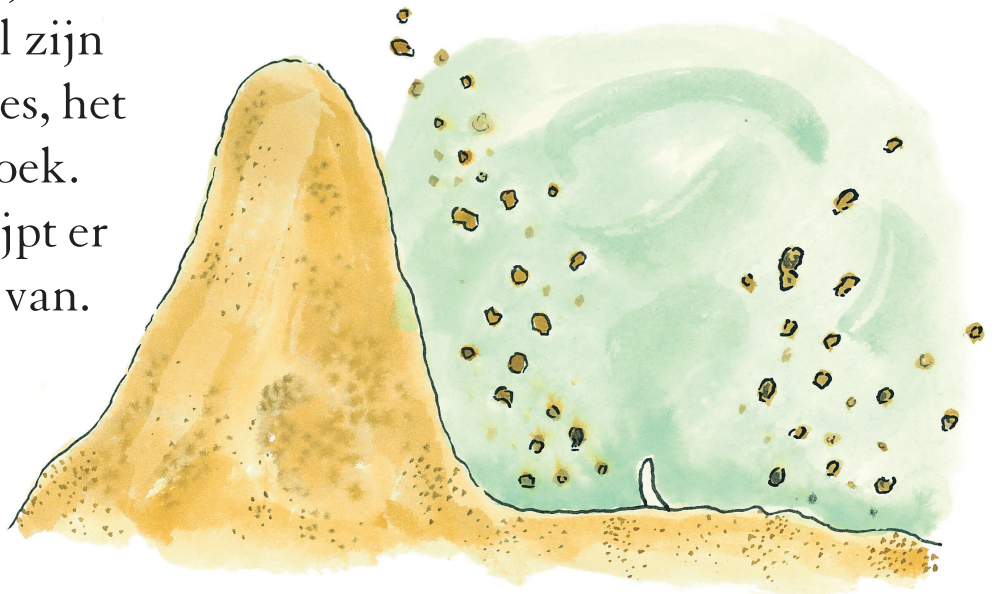

Rintje kan zijn bot niet vinden.
Hoe hard hij ook snuffelt,

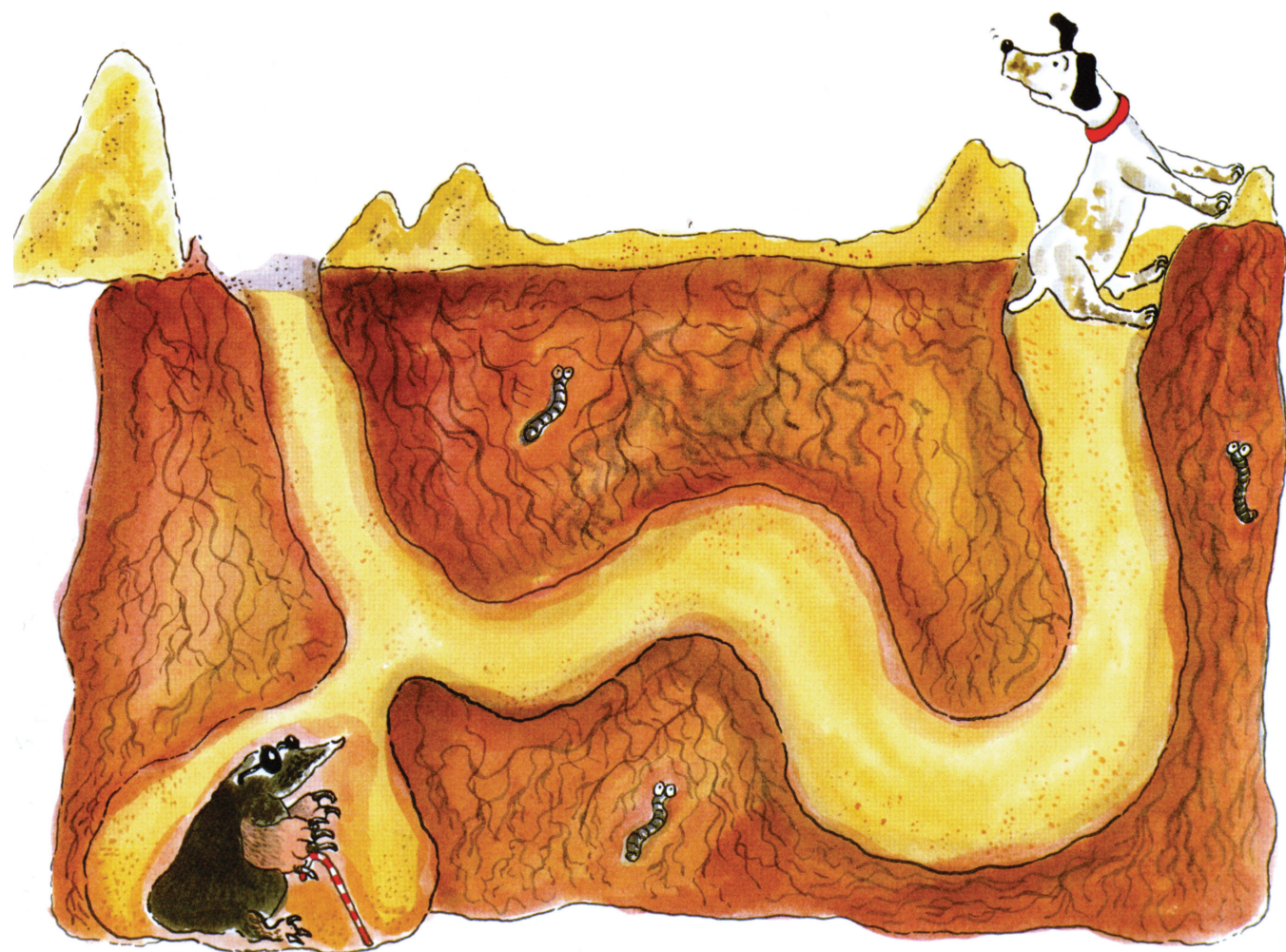

hoe diep hij ook
graaft op al zijn
vaste plekjes, het
bot blijft zoek.

Hij begrijpt er
niets meer van.

Waar kan dat ding toch zijn?

‘Ik heb echt overal gezocht!’

Het bot was Rintjes liefste speeltje.
Waar hij het ook begroef, hij vond
het altijd weer terug.

Zonder bot is er niets meer aan.
Verdrietig slentert Rintje naar huis.

Mevrouw Hazewindus staat bloemen te plukken.
‘Zijn ze niet prachtig, Rintje? Fleur je daar niet
helemaal van op?’

Mooi zijn ze wel, vindt Rintje. Maar ze geuren
niet.

‘Ha, die Rintje!’ roept de bakker. ‘Heb jij geen zin in een lekker broodje?’

Rintje snuffelt. Dat is gek! Die heerlijke geur van vers brood is weg.

Thuis wordt het nog
veel gekker. Alle
luchtjes zijn weg!

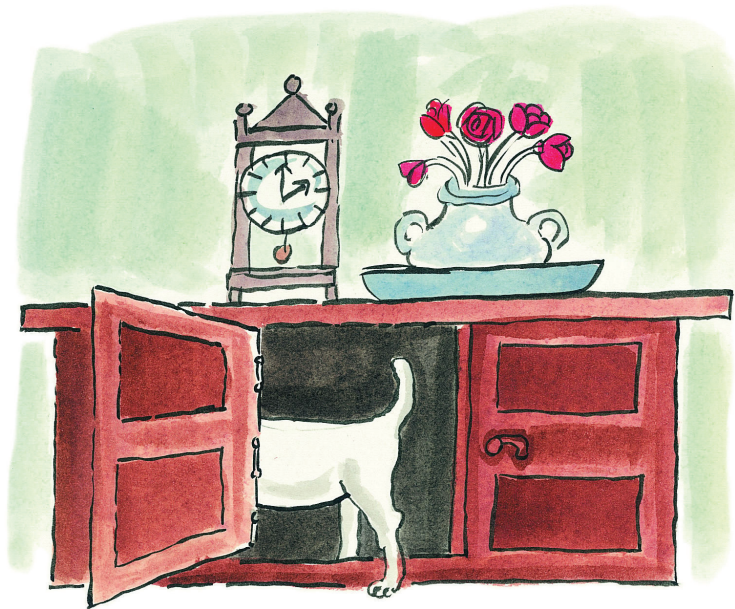
De geur van nieuwe
leren schoenen,

van de doos vol
mottenballen

en de emmer
zeepsop.

Van het kastje
met de koekjes,

van zo'n lekkere
verse drol

en een hele berg frisse
zure appeltjes!

